

Premierministeren: Jeg maa tillade mig at henlede det høitærede Things Opmærksomhed paa, at Sagens sande Gjenstand er, at det omhandlede Spørgsmaal er et Fællesspørgsmaal, og at, hvis i sin Tid Rigsdagen skaer aldeles fast paa, saaledes som den ærede Rigsdagsmand, at slige Udgifter udelukkende skulle paahvile Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg, saa maa jo Følgen deraf blive, at Rigsdagen vil sige Nei til den Afgjørelse, hvorved Andet antages. Men naar man vil inddrage dette Spørgsmaal her og afgjøre dette ved et Botum, saa vil man eensidigen afgjøre et Fællesforfatningsspørgsmaal ved et Botum af Rigsdagen, og derved bringe vort hele Forhold i Forvirring; det er fra den Side, at jeg indstændigt maa bede Thinget at betragte Sagen.

Sasle: Jeg kan aldeles ikke indsee, at dette er et Fællesspørgsmaal eller en Sag, som skulde afgjøres af Fællesforfatningen; thi det forekommer mig klart, saaledes som den ærede Ordfører udtalte, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at disse Udgifter, som her er Tale om, paahvile Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg. Jeg kan derfor langtfra indsee, at der kan være nogen Fare ved, at vi her tydeligt og bestemt udtale, at vi betragte det som et særskilt Anliggende for de nævnte Hertugdømmer, og derimod ikke som en Sag, der vedkommer hele Monarchiet. Det er af min ærede Sidemand tydeligt sagt, at det er Hertugdømmerne, som ere Dele af det tydske Forbund, men ikke hele Monarchiet, og derfor troer jeg, at vi her ligesaagodt maae være kompetente til at negte denne Bevilling, som at udskyde Afgjørelsen til Fremtiden. Jeg skal forøvrigt henholde mig til, hvad der er sagt af min Sidemand (Lindberg).

Grundtvig: Den ærede Premierminister siger, at en Afstemning her i Almindelighed om, hvad der er opført til det tydske Forbunds Contingent for Holsteen og Lauenborg, ikke vedkommer os, og vilde være til stor Forvirring. Jeg skal bede den høitærede Premierminister at betænke, at det ikke er os, som have frembragt Forvirringen, men derimod Ministeriet, som har sat det i Finantsloven, og om jeg hørte ret, sagde den ærede Premierminister, at

Ministeriet havde sat det der, fordi det var nødvendigt, — hvilket Finantsministeren stadfæstede —, at tage disse Udgifter af Overskuddet af den fælles Kassebeholdning. Men, dersom nu Rigsdagen fandt sig hert, og hørte jeg ret, sagde den ærede Premierminister, at det netop var opført, forat Rigsdagen skulde samtykke deri, at dette Beløb toges af dette Overskud, saa vilde jo Følgen ligesom være, saasnart Rigsdagen gik ind paa det hvilende Grundlovsforslag, at man forlangte de $\frac{2}{3}$ igjen godtgjorte, eller tog dem uden Forbehold forlods ud af Danmarks særlige Indtægter. Det synes mig derfor, at den høitærede Premierminister slet ikke kan forundre sig over, at vi protestere imod, at denne Bestemmelse skal staae i vor Finantslov, hvor den fortiden, og efter hvad der hidtil er passeret, slet intet har at gjøre.

Lindberg: Ja, den ærede Premierminister udtalte for, at der ikke var nogen fornuftig Mand, og altsaa endmindre Ministeriet, der kunde have den Formening, at vi hørte til det tydske Forbund. . . . (Premierministeren: At Kongeriget Danmark) ja, da vi repræsentere Kongeriget Danmark, kan jeg godt sige, at den ærede Minister har sagt, at ikke nogen fornuftig Mand kunde have den Formening, at vi hørte til det tydske Forbund; men i det sidste Foredrag talte han om, at det dog endnu var aldeles uafgjort, om disse Udgifter for Hertugdømmerne Holsteen og Lauenborg skulde være et fælles eller særligt Anliggende, og deri finder jeg en aabenbar Selvmodsigelse; thi naar det er indrømmet, at Kongeriget ikke hører til det tydske Forbund og Intet har dermed at bestille, saa er det dog ganske vist, at de Udrustninger og de Omkostninger, som følge af disse Udrustninger, heller ikke komme os ved. Jeg kan ikke begribe Andet, end at det maa blive en stor Fordærvelse for os, dersom vi vilde gaae hen og optage disse Udgifter indenfor Linien i vor Finantslov og lade det staae hen som uafgjort, som noget Halvtindrømmet, at der dog var en Mulighed for, at man engang kunde komme til den Anerkendelse, at uagtet vi ikke høre til det tydske Forbund, saa skulde vi dog bære de 60 pCt. af Udgifterne, saasnart Contin-